

MONITEUR BELGE

BELGISCH STAATSBLAD

Publication conforme aux articles 472 à 478 de la loi-programme du 24 décembre 2002, modifiés par les articles 4 à 8 de la loi portant des dispositions diverses du 20 juillet 2005.

Le *Moniteur belge* peut être consulté à l'adresse :
www.moniteur.be

Direction du Moniteur belge, chaussée d'Anvers 53,
1000 Bruxelles - Conseiller général : A. Van Damme

Numéro tél. gratuit : 0800-98 809

183e ANNEE

N. 78

Publicatie overeenkomstig artikelen 472 tot 478 van de programmawet van 24 december 2002, gewijzigd door de artikelen 4 tot en met 8 van de wet houdende diverse bepalingen van 20 juli 2005.

Dit *Belgisch Staatsblad* kan geconsulteerd worden op :
www.staatsblad.be

Bestuur van het Belgisch Staatsblad, Antwerpsesteenweg 53, 1000 Brussel - Adviseur-generaal : A. Van Damme

Gratis tel. nummer : 0800-98 809

183e JAARGANG

JEUDI 14 MARS 2013
DEUXIEME EDITION

DONDERDAG 14 MAART 2013
TWEEDE EDITIE

SOMMAIRE

Avis officiels

Service public fédéral Justice

8 MARS 2013. — Circulaire relative à certains aspects de la loi du 4 décembre 2012 modifiant le Code de la nationalité belge afin de rendre l'acquisition de la nationalité belge neutre du point de vue de l'immigration, p. 15236.

Les Publications légales et Avis divers ne sont pas repris dans ce sommaire mais figurent aux pages 15256 à 15300.

INHOUD

Andere besluiten

Gemeenschaps- en Gewestregeringen

Vlaamse Gemeenschap

Vlaamse overheid

Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed

18 FEBRUARI 2013. — Arrest van de Raad van State, bl. 15236.

Officiële berichten

Federale Overheidsdienst Justitie

8 MAART 2013. — Omzendbrief betreffende bepaalde aspecten van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken, bl. 15236.

De Wettelijke Bekendmakingen en Verschillende Berichten worden niet opgenomen in deze inhoudsopgave en bevinden zich van bl. 15256 tot bl. 15300.

AUTRES ARRETES — ANDERE BESLUITEN

GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed

[2013/201314]

18 FEBRUARI 2013. — Arrest van de Raad van State

Bij arrest nr. 222.544 van 18 februari 2013 in de zaak A. 203.387/X-14.995 wordt het volgende bepaald :

De Raad van State vernietigt artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode en tot wijziging van artikel 17 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 houdende de financiering van de sociale huisvestingsmaatschappijen voor de realisatie van sociale huurwoningen en de daaraan verbonden werkingskosten.

AVIS OFFICIELS — OFFICIELE BERICHTEN

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C – 2013/09118]

8 MARS 2013. — Circulaire relative à certains aspects de la loi du 4 décembre 2012 modifiant le Code de la nationalité belge afin de rendre l'acquisition de la nationalité belge neutre du point de vue de l'immigration

A Mesdames et Messieurs les Gouverneurs de Province,

A Mesdames et Messieurs les Procureurs généraux près les Cours d'appel,

A Madame et Messieurs les Bourgmestres et Officiers de l'état civil du Royaume,

I. INTRODUCTION

Le *Moniteur belge* du 14 décembre 2012 a publié la loi du 4 décembre 2012 modifiant le Code de la nationalité belge afin de rendre l'acquisition de la nationalité belge neutre du point de vue de l'immigration (ci-après, « la Loi »). Cette loi modifie également les articles 237, 238 et 249 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, les articles 569, 22°, 604 et 628, 9°, du Code judiciaire et les articles 36, alinéa 2, et 38 du Code de droit international privé.

Conformément à l'article 32, § 1er, de la Loi, les dispositions modificatives sont d'application depuis le 1er janvier 2013 à l'exception des articles 18 à 22 qui sont entrés en vigueur le jour de leur publication au *Moniteur belge* à savoir le 14 décembre 2012. Les dispositions du Code de la nationalité belge visées par les articles 18 à 22 de la loi sont les articles 22, § 1er, 2° et 7°, et § 4, 23, § 1er, 1°, 23/1, 24 et 25.

Il convient de mentionner également l'adoption de deux arrêtés royaux pris sur la base des articles 2, 3, 4, 12 et 17 de la Loi à savoir, d'une part, l'arrêté royal du 14 janvier 2013 portant exécution de la loi du 4 décembre 2012 modifiant le Code de la nationalité belge afin de rendre l'acquisition de la nationalité belge neutre du point de vue de l'immigration publié au *Moniteur belge* le 21 janvier 2013, 2e édition, (Erratum *Moniteur belge* du 18 février 2013), ci-après dénommé « l'arrêté royal du 14 janvier 2013 », et d'autre part, l'arrêté royal du 17 janvier 2013 portant la liste des pays où l'obtention d'actes de naissance est

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[C – 2013/09118]

8 MAART 2013. — Omzendbrief betreffende bepaalde aspecten van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken

Aan de Dames en Heren Provinciegouverneurs,

Aan de Dames en Heren Procureurs-generaal bij de Hoven van beroep,

Aan Mevrouw en Heren Burgemeesters en Ambtenaren van de burgerlijke stand van het Rijk,

I. INLEIDING

De wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken (hierna "de Wet" genoemd), werd bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 14 december 2012. Deze wet wijzigt tevens de artikelen 237, 238 en 249 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, alsook de artikelen 569, 22°, 604 en 628, 9° van het Gerechtelijk Wetboek en de artikelen 36, tweede lid, en 38 van het Wetboek van internationaal privaatrecht.

Overeenkomstig artikel 32, § 1, van de Wet zijn de wijzigingsbepalingen van toepassing sinds 1 januari 2013, met uitzondering van de artikelen 18 tot 22, die in werking getreden zijn de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* zijn bekendgemaakt, dus 14 december 2012. De bepalingen van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bedoeld in de artikelen 18 tot 22 van de Wet, zijn de artikelen 22, § 1, 2° en 7°, en § 4, 23, § 1, 1°, 23/1, 24 en 25.

Voorts moet gewezen worden op de uitvaardiging van twee koninklijk besluiten, genomen op grond van de artikelen 2, 3, 4, 12 en 17 van de Wet, namelijk het koninklijk besluit van 14 januari 2013 tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 21 januari 2013, tweede editie (Erratum *Belgisch Staatsblad* 18 februari 2013), hierna "het koninklijk besluit van 14 januari 2013" genoemd, alsook het koninklijk besluit van

impossible ou engendre des difficultés sérieuses publié au *Moniteur belge* le 30 janvier 2013, ci-après dénommé « l'arrêté royal du 17 janvier 2013 ».

Dans la mesure où il s'agit d'une refonte importante du régime de la nationalité belge, il me paraît nécessaire d'éclairer les parquets et les officiers de l'état civil sur la portée des dispositions qu'ils sont susceptibles d'appliquer dans l'exercice de leurs fonctions. Dans ce contexte, il va de soi que cette circulaire remplace, pour les déclarations et les demandes introduites à partir du 1er janvier 2013, les circulaires antérieures, en particulier, la circulaire du 25 avril 2000 concernant la loi du 1er mars 2000 modifiant certaines dispositions relatives à la nationalité belge (*Moniteur belge* 6 avril 2000), la circulaire du 20 juillet 2000 complétant la circulaire du 25 avril 2000 (*Moniteur belge* 20 juillet 2000) et la circulaire du 25 mai 2007 relative aux modifications du Code de la nationalité belge introduites par la loi du 27 décembre 2006 portant des dispositions diverses (I).

Les aspects de la réforme seront abordés dans la présente circulaire en respectant l'ordre selon lequel ils sont traités dans le Code de la nationalité belge (ci-après, « le Code » ou « CNB »). L'objectif n'est naturellement pas de traiter en profondeur chaque aspect du Code réformé mais uniquement ceux qui, nonobstant les arrêtés royaux d'exécution pris en vertu de la Loi, nécessiteraient encore certaines clarifications.

Pour ceux qui souhaiteraient approfondir davantage la « ratio legis » de chaque disposition réformée du Code, on renverra aux travaux préparatoires de la Loi : les commentaires de la Loi (*Doc. Parl.*, Doc. 53/0476/010 et 0476/013), le Rapport fait au nom de la Commission de la Justice par Ch. Brotcorne (*Doc. Parl.*, Doc. 53/0476/015) et le rapport au Roi des deux arrêtés royaux d'exécution précités.

Il va de soi que la présente circulaire s'applique sans préjudice de la compétence des cours et tribunaux.

II. QUELQUES NOTIONS GENERALES DU CODE DE LA NATIONALITE BELGE

Ces notions sont contenues aux articles 1er, § 2, 1° et 4°, 5 et 7bis du chapitre 1er du Code relatif aux dispositions générales. Ce chapitre, comme son intitulé l'indique, a vocation à s'appliquer à l'ensemble du Code de la nationalité belge c'est-à-dire aux attributions et aux acquisitions en ce compris le recouvrement. Le recouvrement, même s'il fait l'objet à lui seul d'un chapitre distinct, constitue une forme d'acquisition de la nationalité belge.

A. LA RESIDENCE PRINCIPALE

Auparavant, la notion de résidence principale devait exclusivement être envisagée en tant que notion purement factuelle. On visait ainsi le lieu où la personne vivait et avait fixé le centre de ses intérêts socio-économiques, la réalité d'une habitation susceptible d'être prouvée par toute voie de droit.

En précisant à l'article 1er, § 2, 1°, CNB que la résidence principale devra désormais correspondre à l'inscription dans les registres de population ou le registre d'attente, la Loi marque une rupture avec le système antérieur.

B. LES FAITS PERSONNELS GRAVES

L'empêchement résultant de faits personnels graves constitue, avec l'absence des conditions de base requises dans l'une et l'autre procédure, un des fondements possibles de l'avis négatif que le procureur du Roi peut être amené à donner au sujet d'une déclaration de nationalité ou d'une demande de naturalisation.

Afin de tendre vers une uniformisation de la notion de « faits personnels graves » et garantir une égalité de traitement à tous les candidats à la nationalité belge, le législateur s'est attaché à qualifier de faits personnels graves un certain nombre de faits qui, à son estime, relevaient incontestablement du champ d'application de cette notion.

Une première liste contenant des éléments représentant en tout état de cause des « faits personnels graves » a ainsi été établie à l'article 1er, § 2, 4°, CNB tel que modifié par l'article 2 de la Loi. Cette liste a ensuite été complétée par le chapitre II de l'arrêté royal du 14 janvier 2013.

Il est à relever que les listes établies dans la Loi et l'arrêté royal se fondent d'une part sur les critères d'appréciation des demandes de naturalisation de la Chambre des représentants et d'autre part sur la pratique des procureurs du Roi du Royaume qui apprécient cette notion au regard de la moralité du candidat belge mais aussi du respect témoigné envers les lois et normes belges susceptibles dans certains cas de faire obstacle à l'acquisition de la nationalité belge.

17 janvier 2013 tot vaststelling van de lijst van landen waar het verkrijgen van akten van geboorte onmogelijk is of op zware moeilijkheden botst, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 30 januari 2013, hierna "het koninklijk besluit van 17 januari 2013" genoemd.

Aangezien het gaat om een ingrijpende herziening van het stelsel van de Belgische nationaliteit, lijkt het mij noodzakelijk om de parketten en de ambtenaren van de burgerlijke stand duiding te geven bij de draagwijdte van de bepalingen die zij bij de uitoefening van hun ambt dienen toe te passen. In deze context vervangt deze omzendbrief uiteraard, voor de verklaringen en verzoeken ingediend vanaf 1 januari 2013, de voorgaande omzendbrieven, inzonderheid de omzendbrief van 25 april 2000 inzake de wet van 1 maart 2000 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit (*Belgisch Staatsblad* 6 april 2000), de omzendbrief van 20 juli 2000 tot aanvulling van de omzendbrief van 25 april 2000 (*Belgisch Staatsblad* 20 juli 2000) en de omzendbrief van 25 mei 2007 met betrekking tot de wijzigingen aan het Wetboek van de Belgische nationaliteit die werden ingevoerd door de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I).

De aspecten van de hervorming komen in deze omzendbrief aan bod in de volgorde waarin zij behandeld worden in het Wetboek van de Belgische nationaliteit (hierna "het Wetboek" of "WBN" genoemd). Het is natuurlijk niet de bedoeling uitvoerig stil te staan bij elk aspect van het herziene Wetboek, maar enkel bij die aspecten die nog enige verduidelijking behoeven niettegenstaande de koninklijke uitvoeringsbesluiten genomen krachtens de Wet.

Voor een nadere lezing van de "ratio legis" van elke herziene bepaling van het Wetboek, verwijzen wij naar de voorbereidende werken van de Wet, namelijk de commentaren bij de Wet (*Gedr. St.*, Doc. 53/0476/010 en 0476/013), het Verslag namens de Commissie voor de Justitie uitgebracht door Ch. Brotcorne (*Gedr. St.*, Doc. 53/0476/015) en het verslag aan de Koning bij de twee voornoemde koninklijke uitvoeringsbesluiten.

Uiteraard laat de toepassing van deze omzendbrief de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken onverlet.

II. ENKELE ALGEMENE BEGRIPPEN VAN HET WETBOEK VAN DE BELGISCHE NATIONALITEIT

Deze begrippen zijn omschreven in de artikelen 1, § 2, 1° en 4°, 5 en 7bis van hoofdstuk I van het Wetboek met betrekking tot de algemene bepalingen. Zoals de titel van dit hoofdstuk aangeeft, is het over de gehele lijn toepasselijk op het Wetboek van de Belgische nationaliteit, dat wil zeggen op de toekenning en de verkrijging, met inbegrip van de herverkrijging. Ofschoon de herverkrijging op zich een onderscheiden hoofdstuk uitmaakt, betreft het een vorm van verkrijging van de Belgische nationaliteit.

A. HOOFDVERBLIJFPLAATS

Het begrip hoofdverblijfplaats was vroeger uitsluitend een feitelijk begrip. Aldus werd daaronder verstaan de plaats waar de persoon hoofdzakelijk leefde en waar hij het centrum van zijn socio-economische belangen had gevestigd, een echt verblijf, dat met elk rechtsmiddel kan worden bewezen.

Met te stellen in artikel 1, § 2, 1°, WBN, dat de hoofdverblijfplaats voortaan moet overeenstemmen met de inschrijving in de bevolkingsregisters of het wachtregister, breekt de Wet met de voorheen geldende regeling.

B. GEWICHTIGE FEITEN EIGEN AAN DE PERSOON

Het beletsel wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon is, samen met het niet-voldoen aan de grondvoorwaarden die zijn vereist in het kader van een bepaalde procedure, één van de mogelijke gronden voor het negatieve advies dat de procureur des Konings kan verstrekken ten aanzien van een nationaliteitsverklaring of een naturalisatieverzoek.

Met het doel te streven naar eenvormigheid van het begrip "gewichtige feiten eigen aan de persoon" en de gelijkheid van behandeling van alle kandidaat-Belgen te waarborgen, heeft de wetgever een bepaald aantal feiten, die naar zijn mening onmiskenbaar onder het toepassingsgebied van dat begrip vielen, als dusdanig gekwalificeerd.

Een eerste opsomming van elementen die in ieder geval gelijkstaan met "gewichtige feiten eigen aan de persoon", is aldus opgenomen in artikel 1, § 2, 4°, WBN zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet. Die opsomming is naderhand aangevuld bij hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 14 januari 2013.

Er dient vermeld te worden dat de in de Wet en het koninklijk besluit opgenomen lijsten gebaseerd zijn op enerzijds de beoordelingscriteria die de Kamer van volksvertegenwoordigers hanteert voor naturalisatieverzoeken en anderzijds op de praktijk van de procureurs des Konings van het Rijk, die dat begrip aftoetsen aan de moraliteit van de kandidaat-Belg evenals aan zijn respect voor de Belgische wetten en normen die in bepaalde gevallen een beletsel kunnen vormen voor het verwerven van de Belgische nationaliteit.

Pour plus d'informations sur les raisons précises ayant présidé le choix des cas visés par la Loi et l'arrêté royal, il est renvoyé aux explications fournies dans le rapport au Roi de l'arrêté royal du 14 janvier 2013 (*Moniteur belge*, 21 janvier 2013, p. 2596).

C. LE MECANISME DE REMPLACEMENT DE L'ACTE DE NAISSANCE EN CAS D'IMPOSSIBILITE OU DE DIFFICULTES SERIEUSES

L'article 5 CNB a été modifié par l'article 3 de la Loi afin de permettre l'identification des pays où l'obtention d'actes de naissance est objectivement impossible ou engendre des difficultés sérieuses. Sur ce point, il est renvoyé à l'arrêté royal du 17 janvier 2013.

Comme exprimé de manière non équivoque dans les travaux préparatoires, le législateur entend clairement limiter le recours massif à la pratique des attestations consulaires et ce faisant généraliser le renvoi vers l'acte de notoriété (Commentaires de la Loi, *Doc. parl.*, Chambre, Doc. 530476/13 p. 21 et 22).

Un candidat à la nationalité belge dont l'acte de naissance a été dressé dans un pays repris sur la liste précitée ne devra pas établir qu'il lui est impossible (ou sérieusement difficile) de se procurer l'acte d'état civil en question. Dans ce cas, l'officier de l'état civil doit accepter que la copie conforme de cet acte puisse être remplacée par un document équivalent délivré par les autorités diplomatiques ou consulaires du pays où l'acte de naissance de l'intéressé a été dressé. Il va de soi que si l'étranger éprouve des difficultés sérieuses à se procurer ce document équivalent, il pourra y suppléer via un acte de notoriété de la manière prévue à l'article 5, § 3, et suiv. du Code; celui-ci pouvant à son tour être remplacé par une déclaration sous serment de l'intéressé conformément à l'article 5, § 4, CNB.

Pour les pays non mentionnés dans la liste, l'étranger qui s'estime dans l'impossibilité (ou éprouve des difficultés sérieuses) de se procurer l'acte au lieu de naissance - ou d'obtenir un document qui remplace cet acte en vertu du droit local ou, encore, de rétablir via une procédure locale un acte qui manquerait ou qui aurait disparu - devra s'adresser aux autorités judiciaires belges à savoir le juge de paix et le tribunal de première instance afin que lui soit délivré un acte de notoriété dûment homologué conformément aux §§ 1er à 3 de l'article 5 CNB.

L'acte de notoriété mentionnera les causes qui rendent la production de l'acte de naissance impossible ou très difficile. La notion d'impossibilité ou de difficultés sérieuses devra en tout état de cause être interprétée de manière stricte. Ainsi, l'impossibilité matérielle comme le coût du voyage induit par la nécessité de retourner dans le pays où l'acte a été dressé ne devra plus être considérée comme étant un empêchement suffisant à la production de l'acte de naissance. Si l'étranger éprouve des difficultés sérieuses à se procurer l'acte de notoriété, il pourra y suppléer avec l'autorisation du tribunal par une déclaration sous serment conformément à l'article 5, § 4, CNB.

D. LE SEJOUR LEGAL

1. L'article 7bis, § 1er, CNB - les principes généraux

L'objectif poursuivi par les auteurs de la Loi est clairement de mettre un terme aux possibilités d'instrumentalisation de l'octroi de la nationalité belge par les candidats à la nationalité belge afin de pallier d'éventuelles difficultés relatives à leur statut administratif de séjour.

C'est la raison pour laquelle, par le biais d'une disposition à portée générale, l'article 7bis, § 1er, CNB modifié par l'article 4 de la Loi, prévoit comme condition générale d'acquisition ou de recouvrement de la nationalité belge, l'obligation pour l'étranger de résider et d'avoir résidé sans interruption à titre principal en Belgique sous le couvert de séjours légaux non seulement au moment de la demande ou de la déclaration mais également durant les périodes précédant immédiatement cette demande ou cette déclaration.

2. L'article 7bis, § 2, CNB - la définition du séjour légal

L'article 7bis, § 2, CNB s'attache à définir de manière générale et uniforme le contenu à donner à la notion de séjour légal tel qu'il a vocation à s'appliquer aux dispositions relatives aux modes d'acquisition ou de recouvrement de la nationalité prévus aux chapitres III et V du Code.

Par application de cette définition du séjour légal, le candidat à la nationalité belge doit, au moment de la demande ou de la déclaration, disposer d'un droit de séjour illimité et avoir fixé sa résidence principale en Belgique.

Voor verdere informatie over de precieze beweegredenen achter de keuze van de gevallen voorzien in de Wet en het koninklijk besluit, wordt verwezen naar de toelichting in het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 14 januari 2013 (*Belgisch Staatsblad*, 21 januari 2013, blz. 2596).

C. HET VERVANGINGSMECHANISME VOOR DE AKTE VAN GEBOORTE IN GEVAL VAN ONMOGELIJKHEID OF ZWARE MOEILIKHEDEN

Artikel 5 WBN werd gewijzigd bij artikel 3 van de Wet met het oog op de vaststelling van de landen waar het verkrijgen van akten van geboorte objectief gezien onmogelijk is of op zware moeilijkheden stuit. Op dit vlak wordt verwezen naar het koninklijk besluit van 17 januari 2013.

Zoals op ondubbelzinnige wijze tot uiting komt in de voorbereidende werken, wil de wetgever het veelvuldige beroep op de consulaire attesten duidelijk inperken en dit door de verwijzing naar de akte van bekendheid te veralgemenen (Commentaren van de wet, *Parl. St. Kamer*, Doc. 530476/13, blz. 21 en 22).

Een kandidaat-Belg wiens akte van geboorte opgesteld werd in een land dat voorkomt op de voornoemde lijst, hoeft niet het bewijs te leveren dat hij in de onmogelijkheid verkeert (of op zware moeilijkheden botst) om zich de desbetreffende akte van de burgerlijke stand te verschaffen. In dat geval moet de ambtenaar van de burgerlijke stand aannemen dat het voor eensluidend verklaard afschrift van die akte kan vervangen worden door een gelijkwaardig document afgegeven door de diplomatieke of consulaire overheden van het land waar de akte van geboorte van de belanghebbende werd opgesteld. Het spreekt voor zich dat, indien de vreemdeling zware moeilijkheden ondervindt om zich dat gelijkwaardig document te verschaffen, hij dat document kan vervangen door middel van een akte van bekendheid op de wijze zoals bepaald in artikel 5, § 3, en volgende van het Wetboek; en die akte kan op haar beurt vervangen worden door een beëdigde verklaring van de belanghebbende overeenkomstig artikel 5, § 4, WBN.

Voor de landen die niet voorkomen op de lijst, moet de vreemdeling die meent dat hij in de onmogelijkheid verkeert (of op zware moeilijkheden botst) om zich de akte op de plaats van geboorte te verschaffen - of een document te verkrijgen dat die akte vervangt overeenkomstig de lokale wetgeving, of nog om via een lokale procedure een ontbrekende of verdwenen akte opnieuw op te maken - zich wenden tot de Belgische rechterlijke overheden, namelijk de vrederechter en de rechtbank van eerste aanleg, opdat hem een overeenkomstig §§ 1 tot 3 van artikel 5 WBN behoren gehomologeerde akte van bekendheid zou worden verstrekt.

De akte van bekendheid zal melding maken van de redenen die de voorlegging van de akte van geboorte onmogelijk of zeer moeilijk maken. Het begrip onmogelijkheid of zware moeilijkheden moet in ieder geval strikt worden geïnterpreteerd. Aldus kan de materiële onmogelijkheid, zoals de kostprijs van de reis wegens de noodzakelijke terugkeer naar het land waar de akte werd opgesteld, niet langer worden beschouwd als een afdoend beletsel voor de voorlegging van de akte van geboorte. Indien de vreemdeling op ernstige moeilijkheden botst om zich de akte van bekendheid te verschaffen, kan hij dit, met toestemming van de rechtbank, vervangen door een beëdigde verklaring overeenkomstig artikel 5, § 4, WBN.

D. HET WETTELIJK VERBLIJF

1. Artikel 7bis, § 1, WBN - algemene principes

Het doel van de auteurs van de Wet is duidelijk komaf te maken met de mogelijkheden om de verwerving van de Belgische nationaliteit als middel te gebruiken door de kandidaat-Belgen om eventuele problemen in verband met hun administratief verblijfsstatuut te verhelpen.

Om deze reden voorziet artikel 7bis, § 1, WBN, gewijzigd bij artikel 4 van de Wet, met een bepaling van algemene strekking, als algemene voorwaarde voor de verkrijging of her verkrijging van de Belgische nationaliteit, in de verplichting voor de vreemdeling om op ononderbroken wijze hoofdzakelijk in België te verblijven en te hebben verbleven onder dekking van wettelijke verblijven, en dit niet alleen op het ogenblik van het verzoek of de verklaring maar ook gedurende de periodes die onmiddellijk aan dat verzoek of die verklaring voorafgaan.

2. Artikel 7bis, § 2, WBN - definitie van het wettelijk verblijf

Artikel 7bis, § 2, WBN beoogt een algemene en eenvormige omschrijving van het begrip wettelijk verblijf te geven zoals het dient toegepast te worden op de bepalingen betreffende de wijzen van verkrijging of her verkrijging van de nationaliteit bedoeld in de hoofdstukken III en V van het Wetboek.

Krachtens deze definitie van wettelijk verblijf moet de kandidaat-Belg, op het tijdstip van het verzoek of de verklaring, in het bezit zijn van een wettelijk verblijf van onbeperkte duur en zijn hoofdverblijfplaats gevestigd hebben in België.

En revanche, pour la période qui précède, l'intéressé, devra, par application de l'article 7bis, § 2, CNB, avoir été admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume ou autorisé à s'y établir conformément à la loi sur les étrangers ou la loi sur les régularisations.

Sur la manière dont les notions de séjour légal au sens du § 2 de l'article 7bis CNB doivent concrètement être appréhendées, l'on se reportera à ce qui est exposé au Chapitre III de l'arrêté royal du 14 janvier 2013 qui énonce de manière exhaustive la liste des documents de séjour à prendre en considération en tant que preuve du séjour légal.

3. L'article 7bis, § 3, CNB - la notion d'absence temporaire

En ce qui concerne la règle générale d'ininterromption, il a été prévu au § 3 de l'article précité que le caractère ininterrompu du séjour tel que défini au § 1er ne serait pas affecté par des absences temporaires de six mois maximum et ce, pour autant que ces absences ne dépassent pas au total une durée d'un cinquième des délais requis par le présent Code dans le cadre de l'acquisition de la nationalité.

Comme le précisent les travaux préparatoires, l'objectif visé est d'autoriser l'intéressé à effectuer des séjours à l'étranger afin de régler des questions de convenances personnelles, professionnelles, académiques ou scolaires (Rapport fait au nom de la Commission de Justice, op.cit, p.14).

Doivent être considérées comme temporairement absentes, les catégories de personnes telles que définies à l'article 18, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 16 juillet 1992 relatif aux registres de la population et au registre des étrangers. Pour les ressortissants étrangers qui quittent temporairement le territoire et se trouvent dans une situation d'absence temporaire et l'ont signalé à la commune d'inscription, cette absence temporaire doit être enregistrée sous le code TI 026.

4. Cas particuliers

4.1. La radiation d'office

La circonstance que l'étranger ait, au cours de la période préalable à l'introduction de sa demande/déclaration, fait l'objet d'une décision de radiation d'office devra être assimilée à une interruption de résidence. Dans ce cas, il conviendra de comptabiliser la durée de résidence légalement requise uniquement à partir de la date de réinscription de l'étranger dans les registres de population.

A noter que la décision de radiation d'office ne saurait toutefois faire obstacle à l'acquisition de la nationalité belge s'il devait apparaître que cette radiation avait été effectuée par erreur. On citera l'exemple de l'étranger, qui, alors qu'il n'a même pas quitté la Belgique, aurait été rayé des registres à la suite d'une erreur administrative survenue par exemple à l'occasion d'un déménagement.

Je rappelle à cet égard que si la radiation d'office a été effectuée par erreur, la mention y afférente doit être supprimée uniquement sur la base d'une décision du Collège des bourgmestres et échevins exclusivement compétent pour retirer sa décision de radiation. Dans ce cas, la copie de la décision est transmise au registre national pour adaptation de l'information dans les registres. Il n'appartient donc pas à l'officier de l'état civil d'apprécier lui-même le caractère erroné de la radiation.

4.2 L'interruption administrative dans les titres de séjour

Mes services ont été régulièrement sollicités sur la question de savoir si une interruption purement administrative dans les titres de séjour était susceptible de faire obstacle à l'acquisition de la nationalité belge.

Sur ce point, il convient de distinguer le droit au séjour accordé par l'autorité compétente du titre administratif constatant et matérialisant ce droit. Dès lors, à partir du moment où le non-renouvellement en temps utile du titre de séjour n'affecte pas en tant que tel le droit de séjour reconnu à l'intéressé, il n'y a pas lieu de conclure à l'absence de séjour légal dans le chef de ce dernier.

Dans la lignée de ce qui vient d'être exposé, il me paraît dès lors utile d'attirer spécialement votre attention sur la prise en compte de l'annexe 15 dans les documents de séjour faisant preuve du séjour légal.

Conformément à l'article 4, 10°, de l'arrêté royal du 14 janvier 2013, le document établi conformément à l'annexe 15 entre en ligne de compte s'il est délivré dans les deux cas suivants :

- soit lorsque le Bourgmestre ou son délégué est dans l'impossibilité d'inscrire immédiatement l'étranger dans les registres de la population ou lorsqu'il est dans l'impossibilité de pouvoir lui délivrer le document de séjour auquel il a droit;

Wat daarentegen de voorafgaande periode betreft, moet de belanghebbende, overeenkomstig artikel 7bis, § 2, WBN, toegelaten of gemachtigd zijn om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of om er zich te vestigen overeenkomstig de vreemdelingenwet of de regularisatiewet.

Voor de wijze waarop de begrippen wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis, § 2, WBN concreet moet worden verstaan, raadplege men wat wordt uiteengezet in Hoofdstuk III van het koninklijk besluit van 14 januari 2013, dat een exhaustief overzicht geeft van de verblijfsdocumenten die in aanmerking komen als bewijs van wettelijk verblijf.

3. Artikel 7bis, § 3, WBN - het begrip tijdelijke afwezigheid

Wat de algemene regel inzake ononderbroken verblijf betreft, bepaalt § 3 van voornoemd artikel dat het ononderbroken karakter van het verblijf zoals bedoeld in § 1 niet beïnvloed wordt door tijdelijke afwezigheden van hoogstens zes maanden, voor zover deze afwezigheden in totaal de duur van één vijfde van de in het Wetboek vereiste termijnen voor verkrijging van de nationaliteit niet overschrijden.

Zoals aangegeven in de voorbereidende werken, is het de bedoeling dat de belanghebbende in het buitenland kan verblijven met het oog op het regelen van kwesties uit de privésfeer, of om redenen van professionele of academische aard, of voor het volgen van een opleiding (Verslag namens de Commissie voor de Justitie, op.cit. blz. 14).

Moeten beschouwd worden als tijdelijk afwezig, de categorieën van personen bedoeld in artikel 18, eerste lid, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister. Voor de vreemde onderdanen die tijdelijk het grondgebied verlaten en zich in een situatie van tijdelijke afwezigheid bevinden, en die dat gemeld hebben aan de gemeente van inschrijving, moet die tijdelijke afwezigheid geregistreerd worden onder code IT 026.

4. Bijzondere gevallen

4.1. Afvoering van ambtswege

De omstandigheid waarbij de vreemdeling in de loop van de periode voorafgaand aan het indienen van zijn verzoek/verklaring het voorwerp is van een beslissing tot afvoering van ambtswege, moet gelijkgesteld worden met een onderbreking van verblijf. In dat geval dient de wettelijk vereiste verblijfsduur uitsluitend berekend vanaf de dag van de herinschrijving van de vreemdeling in de bevolkingsregisters.

Er valt op te merken dat de beslissing tot afvoering van ambtswege echter geen beletsel kan vormen voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit indien moest blijken dat die afvoering per vergissing is gebeurd. Als voorbeeld kunnen we het geval geven van de vreemdeling die, terwijl hij het Belgisch grondgebied niet eens verlaten heeft, uit de registers wordt geschrapt ingevolge een administratieve fout naar aanleiding van bijvoorbeeld een verhuus.

Ik herinner er terzake aan dat, indien de afvoering van ambtswege per vergissing werd gedaan, de desbetreffende vermelding enkel kan teniet gedaan worden ingevolge een beslissing van het College van burgemeester en schepenen, dat uitsluitend bevoegd is om zijn beslissing tot afvoering ongedaan te maken. In dat geval wordt een afschrift van de beslissing overgezonden aan het Rijksregister voor aanpassing van de informatie in de registers. De ambtenaar van de burgerlijke stand mag dus niet zelf oordelen over het verkeerde karakter van de afvoering.

4.2 Administratieve onderbreking in de verblijfstitels

Mijn diensten hebben geregeld de vraag gekregen of een louter administratieve onderbreking in de verblijfstitels een beletsel kon vormen voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit.

Op dat punt moet een onderscheid gemaakt worden tussen het verblijfsrecht toegekend door de bevoegde overheid en de administratieve titel die dat recht vaststelt en concretiseert. Van zodra bijgevolg de niet-tijdige hernieuwing van de verblijfstitel als zodanig geen invloed heeft op het verblijfsrecht dat aan de belanghebbende is toegekend, dient niet te worden besloten tot de afwezigheid van wettelijk verblijf in hoofde van laatstgenoemde.

In de lijn van het voorgaande lijkt het mij derhalve nuttig om uw bijzondere aandacht te vestigen op het in aanmerking nemen van de bijlage 15 in de verblijfsdocumenten die als bewijs gelden van het wettelijk verblijf.

Luidens artikel 4, 10°, van het koninklijk besluit van 14 januari 2013 komt het overeenkomstig de bijlage 15 opgestelde document in aanmerking indien het afgegeven werd in de volgende twee gevallen:

- hetzij indien de Burgemeester of diens gemachtigde zich in de onmogelijkheid bevindt de vreemdeling onmiddellijk in de bevolkingsregisters in te schrijven, of indien hij zich in de onmogelijkheid bevindt hem het verblijfsdocument waarop hij recht heeft te kunnen afgeven;